

dres, at den maa være indsendt til Ministeriet senest inden Udgangen af Juni Maaned næste Aar.

2.

Comiteebetænkning.

Efterat Kirke- og Undervisningsministeriet i Erkjendelse af den i Forholdene liggende uafviselige Nødvendighed af en almindelig Forbedring af Universitetets Læreres og dets øvrige Embedsmænds og Betjentes Lønningsvilkkaar, en Nødvendighed, der allerede i Begyndelsen af Aaret 1855 fra Universitetets Side indtrængende var udtalt for Ministeriet, i Skrivelse til Consistorium af 23de December f. A. havde paalagt Universitetet at foretage en Revision af de i Universitetets Normalreglement af 1844 indeholdte Bestemmelser om Gager og Lønninger, og at indkomme med et fuldstændigt og motiveret Forslag til Gageringen af samtlige Universitetets og Comunitetets Embeds- og Bestillingsmænd, blev det ved Consistorii og den akademiske Lærersforsamlings Beslutning (den sidste i Mødet den 7de Jan. d. A.) og ved Valg deels i Faculteterne deels i Lærersforsamlingen overdraget Undertegnede at sammentræde for at overveie denne Sag og forelægge Consistorium og Lærersforsamlingen Udtast til det af Ministeriet foretagne Forslag. Efterat have efter bedste Evne gennemgaaet og overveiet samtlige de Punkter, som forekom os at maatte tages i Betragtning, have vi herved den Ære at fremlægge Resultatet af vore Overveielser og det Forslag, hvorom vi have forenet os.

Det turde være overflødigt her paa ny udsærligen at godtgjøre Nødvendigheden af, at de Gager, der i 1844 fastsattes for Universitetets Lærere og Embedsmænd, ingenlunde længer svare til Tiemedet, at skaffe Bedkommende et saadant Bederlag for deres Arbeide, at de, frie for ængstende Sorger og Tryk, med udeelt Sind kunne hengive sig til deres Studier og vigtige Embedsgjerning. Gagerne vare og

ansaaes dengang for tilstrækkelige, men ikke for rundelige, idet ved Fastsættelsen Hensynet til Universitetets begrænsede Evne gjordes gjældende, og selv Finantsdeputationen paa enkelte Punkter fandt Begyndelsesgagen for lav. Det er almindelig bekjendt, i hvilken Grad siden 1844, men især i de sidste 5 å 6 Aar, Pengenes Værdiforhold til Livsformønderne er forandret og forringet navnlig i vort Fædreland under en stædse lettet Udsørfel og Afsetning af vore Producter. Hvis mere detaillerede Oplysninger herom skulde behøves, da indeholdes de i bestemte Angivelser og Priissammenligninger i Dvæstors Skrivelse til Consistorium af 11te Januar 1855, der i Udtog er aftrykt som Anhang til en under 2den Februar 1856 af en nedsat Comitee til Consistorium afgiven Betænkning (Nr. XII af de Lærersforsamlingen forelagte Sager). Det fremgaaer deraf, at de uundværligste Fornødenheder, saasom Kornfødemidler, Kjød, Brænde, Huusleie, Løn til Tjenesttyende, ere stegne med Procenter, der, naar man tager et Gjennemsnit af det Hele, turde ligge imellem $\frac{1}{3}$ og $\frac{1}{2}$ af Priserne i 1844 og de nærmest forudgaaede. De siden Januar 1855 forløbne to Aar have deels beviist, at Kornpriserne, forsaavidt man vil betragte dem som Hovedfactoren og det væsentlige Maal ogsaa for andre Fornødenheder, langt fra at vende tilbage til deres tidligere Standpunkt, have holdt sig meget høiere, deels endog medført en yderligere Stigen i Prisen paa saadane Fornødenheder, der kun indirecte eller meget fjernt staae i Forbindelse med Kornpriserne, saasom Brændsel og fremfor alt Huusleie. Det Tryk, der heraf er opstaaet for alle Embedsmænd og som ogsaa Folkerepræsentationen ved de saakaldte Dyrtidslove har anerkjendt at være tilstede, hviler vel allertungest paa de yngre Embedsmænd med Familier, men ogsaa for de ældre forringes i en særdeles følelig Grad Bederlaget for deres Arbeide og den Godtgjørelse, de efter en længere Virksomhed skulde finde i lidt mindre knappe Vilkaar for tidligere Indskrænkninger. En væsentlig Forandring i disse Forhold og en Tilbagegang omtrent til, hvad der fandt Sted 1844, lader sig slet ikke længere vente, efter at det har viist sig, at Priisforhøielserne